

[Bartholdy.]

vindes tilbage, da bliver det Regeringens Opgave snarest at træffe de Hjelpeforanstaltninger, der er nødvendige for at nå dette. Naar jeg bruger Ordet snarest, er det, fordi det haster med disse Foranstaltninger, idet der, som det allerede er fremført her i det høje Ting, i de sidste Dage Syd for Grænsen er sket Ting, der i høj Grad maa paakalde Regeringens Opmærksomhed. Jeg tænker her paa de fremsatte Planer om at knytte Sydslesvig nærmere til Holsten og om at flytte Kiels Universitet til Flensborg og udbygge Flensborg til en Storby, Ting, som i høj Grad vil forringe Danskhedens Kaar og Vækst i Landsdelen. Jeg bekender mig som hørende til dem, der lige siden Nordslesvigs Genforening med Danmark har ønsket og haabet, at det en Gang vilde blive muligt at vinde hele det gamle tabte Land, at vinde ogsaa Sydslesvig tilbage. Men jeg har tillige altid været og er stadig af den Opfattelse, at dette kun kunde ske paa samme Maade, som det tabtes: ved en Sindelagsændring, som det vil kræve en Aarrække at hidføre, og jeg mener, at der nu foreligger Muligheder for, at dette kan ske, Muligheder, som ikke vil komme igen, og som vi derfor ikke maa forspilde.

Spørgsmaalet er da nu: vil vi arbejde for at styrke Danskheden og befordre en Sindelagsændring i Sydslesvig? Vil vi det, da maa vi sikre vore Landsmænd dernede og de tysksprogede, der nu i stort Tal tilkendegiver, at de ønsker at tilegne sig dansk Sprog og Kultur, ganske anderledes frie Kaar, end de i Øjeblikket lever under. Efter min Mening maa den høje Regering derfor snarest over for de Allierede, i første Række Englænderne, præcisere, at Sydslesvig er dansk Interesseomraade, og at det er vort Maal, mod hvilket vi med alle lovlige Midler vil arbejde, at opnaa dets Genforening med Danmark.

Dette maa endvidere medføre, at vor Regering ved den kommende Fredskonference, eller helst før, søger Sydslesvig frigjort fra tysk Overhøjhed og Flygtningespørgsmaalet løst.

Opnaar vi ikke at faa disse to Spørgsmaal løst i en overskuelig Fremtid, kan vi efter min Mening spare os al kulturel Støtte til Sydslesvig. Redaktør Tage Jessen, „Flensborg Avis“, en Mand, hvis Ord har megen Vægt i dette Spørgsmaal, talte forleden Dag i den danske Radio og udtalte bl. a., at Løsningen af Flygtningespørgsmaalet er Forudsætningen for dansk Livs Eksistens i Sydslesvig. Han citerede i den Forbindelse en tysksindet Sydslesvigers Ud-

talelse, der om Flygtningenes Forbliven i Landsdelen havde erklæret: Das würde die Vernichtung des schleswigschen Volkstums zu Folge haben — at det vilde medføre Udslættelsen af den slesvigske Folkeegenart. Redaktør Tage Jessen udtalte endvidere, at en Adskillelse af Sydslesvig fra Tyskland er Betingelsen for dansk Livs Vækst i Fremtiden. Løsningen af disse to Spørgsmaal er altsaa, som det fremgaar af disse Udtalelser, Forudsætningen for dansk Livs Eksistens og fremtidig Vækst i Sydslesvig, og det bliver da det Arbejde, vor Regering i første Række maa sætte sine Kræfter ind paa.

Hvad angaar Frigørelsen fra tysk Overhøjhed, maa efter min Mening Formen som et Protektorat under internationalt Styre — som denne Tanke er blevet fremsat af det ærede Medlem Hr. Bøgholm her i denne Sal — være at foretrække for den fra forskellig Side foreslaaede nærmere Tilknytning til Danmark. Vi vil under et saadant Styre opnaa den nødvendige Frihed for den sydslesvigske Befolkning til at vende sig mod dansk Sprog og Kultur, og vi vil — naar der efter en Aarrække kan gives Befolkningen Lejlighed til at afgøre sit fremtidige Tilhørsforhold — staa betydelig stærkere, end hvis vi i den muligvis meget lange Periode, der kan blive Tale om, havde været for stærkt indblandet i Landsdelens Styre.

Hvad Flygtningespørgsmaalet angaar, der saa afgjort bliver det vanskeligste at løse, kan vi naturligvis ikke ved Henstillinger og Ønsker vente, at de Allierede skal flytte disse Hundredtusinder sydpaa, blot fordi vi gerne vil af med dem. Vi maa derfor, hvis vi vil gøre os Haab om at blive hørt i dette Spørgsmaal, selv direkte fremsætte Tilbud om at skaffe disse Flygtninge Underhold og Tag over Hovedet i de Egne af Tyskland, hvor der kan findes Plads og Anvendelse for dem. Vi har selv et Flygtningeproblem her i Landet og maa muligvis se i Øjnene, at ogsaa Fjernelsen af vore Flygtninge kun kan ske paa denne Maade. Vi maa derfor muligvis søge dette Spørgsmaal løst under eet, og vi maa se i Øjnene, at det kan komme til at dreje sig om en lang Aarrække, og at det vil medføre meget store Omkostninger at underholde disse mange Flygtninge; det vil kræve langt større økonomiske Ofre end dem, vi maa yde til det kulturelle og sociale Hjelpearbejde i Sydslesvig, men det bliver sikkert den Pris, vi maa betale for at løse dette Spørgsmaal. Og hvad angaar — som det har været nævnt før — Faren ved Flygt-